

KESZY-HARMATH DÁNIEL

Koronarabság avagy VR életem

Mostanában sajnos VR az életem,
egész nap csak a monitort kémlelem,
hol a telefonét,
hol az asztali gépét,
s oly rég láttam már a városok fényét,
oly rég láttam mást, mint e négy falat,
virtuális életem a vírushelyzetből fakad,
virtuális most minden kapcsolatomban,
börtön járna érte, ha a házat elhagyom,
börtön ez így is, szívemnek, lelkemnek,
mégis tudom, ezt kell tennem,
ittthon kell lennem,
csendben,
s bár emberi szót csak telefonon hallok s mondom,
néha már elmémmel is vannak komoly gondok,
úgy érzem, becsavarodom,
s nemcsak a szemem előtt villogó spirálok,
hanem ép eszem elvesztéséért is rinyálok,
nincs jó levegőm,
nehéz most légzésem,
lázam is pár napra felszökken,
nyugdíjas fáradtság lesz úrrá mindenemen,
elfárad lábam,
elfárad két kezem,
s szemem,
s szívem,
amely szeretetért kiáltana,
de nincs senki, aki ma meghallana,
karantén világom,
virtuális valóság,
vajon meddig tart még
ez az öröknek tűnő
koronarabság?